

BOYS LIE

Melancholie in een vreemde taal

Morgen ga ik op vakantie. Tijdens het inpakken en voorbereiden voor elke reis is er een belangrijk ritueel: het maken van een aantal compilatiebandjes met daarop de muziek die ik geen dag kan missen. Ik weet altijd precies welke muziek mee moet om mij bij te staan tijdens momenten van heimwee, te lange busreizen en melancholische buien. Ook gaat er muziek mee voor die intens gelukkige momenten die je alleen op reis ervaart: het gevoel dat de hele wereld voor je open ligt, dat je prachtige avonturen beleeft, interessante mensen leert kennen en vooral vrij bent om te gaan waar je wilt, niet gebonden aan huis, werk en andere verplichtingen.

Mijn ideale vakantiemuziek is zwoel, romantisch, intens en melancholisch. Het liefst gezongen in een vreemde taal, die ik niet of slechts gedeeltelijk versta. En bijna altijd gezongen door een vrouw met een diepe, warme, doorleefde stem.

Dit jaar laat ik me op mijn reis vergezellen door de Argentijnse diva Mercedes Sosa, door Souad Massi uit Algerije, door Lhasa die zowel in het Spaans, Frans als Engels zingt en door de Amerikaanse Sandy Dillon met haar stem à la Tom Waits. Onmisbaar is ook de muziek van Ani DiFranco met haar directe, openhartige teksten over de liefde en de strijd tegen vooroordelen, geweld en bekrompenheid. Wat tot slot zeker niet mag ontbreken in mijn rugzak is een bandje met boze, stoere meidenpunk. Werkt altijd goed als het even tegenzit (trein gemist, tas gestolen, ruzie), of gewoon voor een dosis humor en energie.

Zonder al deze inspirerende, krachtige, bevlogen zangeressen zou ik me geloof ik maar eenzaam en verloren voelen onderweg. En het leukste is nog dat ik tijdens elke reis ook weer nieuwe dames ontdek. Ben benieuwd met welke Roemeense en Hongaarse zangeressen ik over twee maanden thuiskom.

Rinske Bijl, lid van het dj-duo 'De Diepvriesdames' en redacteur van LOVER.